

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen beviljade stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) till ett operativt program i regionen Valencia genom beslut K(1994) 3043/6 av den 25 november 1994. Programmet ingick i gemenskapens stöd för strukturåtgärder i de spanska regioner som omfattades av mål 1 under perioden 1994–1999 för ett maximalt belopp från ERUF på 1 207 941 000 ecu. Enligt det angripna beslutet i detta förfarande hade det begåtts oegentligheter i 23 av de 38 aktuella projekten och det ursprungligen beviljade stödet sattes ned med 115 612 377,25 euro.

Till stöd för sina yrkanden anför sökanden följande grunder:

— Artikel 24 i rådets förordning (EEG nr 4253/88 av den 19 december 1988 ⁽¹⁾) har åsidosatts genom användningen av extrapoleringsmetoden i det angripna beslutet. I nämnda artikel föreskrivs det nämligen inte någon möjlighet att extrapolera oegentligheter som fastställts beträffande vissa konkreta åtgärder till samtliga åtgärder som omfattas av de operativa program som finansieras genom ERUF. Enligt sökanden saknas det rättslig grund för kommissionens korrigering i det angripna beslutet. För det första framgår det nämligen av domstolens dom av den 6 april 2000 i mål C-443/97, Spanien mot kommissionen, ⁽²⁾ att kommissionens riktlinjer av den 15 oktober 1997 om finansiella nettokorrigeringar i samband med tillämpningen av artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 inte kan ha rättsverknningar i förhållande till medlemsstaterna. För det andra föreskrivs det i artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 bara en möjlighet att sätta ned stöd när det i samband med en granskning av stödet i fråga fastställs att oegentligheter har förekommit. Tillämpning av korrigeringar till följd av extrapolering strider mot denna princip.

— I andra hand har artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988, jämförd med artikel 4.3 FEU (principen om lojalt samarbete), åsidosatts genom att korrigering genom extrapolering har tillämpats trots att det inte har framkommit någon brist i systemet för förvaltning, kontroll eller bokföring i samband med de ändrade kontrakten. De förvaltande organen tillämpade nämligen den spanska lagstiftningen, som EU-domstolen inte har förklarat strida mot unionsrätten. Konungariket Spanien anser att de förvaltande myndigheternas handlande inte kan ligga till grund för en extrapolering av eventuell ineffektivitet i systemet för förvaltning så länge som myndigheterna har iakttagit nationell rätt, såvida inte domstolen har förklarat att den lag som nämnda organ tillämpar strider mot unionsrätten eller kommissionen har väckt talan mot medlemsstaten med stöd av artikel 258 FEUF. Detta gäller även om de nationella myndigheternas handlande kan leda till att kommissionen konstaterar konkreta oegentligheter eller överträdelser av unionsrätten.

— I tredje hand har artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 åsidosatts till följd av att de referensuppgifter som kommissionen använde vid tillämpningen av den finansiella korrigeringen genom extrapolering inte var representativa. Kommissionen utgick från ett mycket begränsat antal projekt (38 av 7 862) utan att därvid beakta samtliga delar av det operativa programmet i fråga. Kommissionen inkluderade utgifter som de spanska myndigheterna tidigare hade dragit tillbaka. Vidare utgick den från de deklarerade utgifterna i stället för från det beviljade stödet och använde ett dataprogram som gav resultat med en tillförlitlighet på under 85 procent. Konungariket Spanien anser därför att referensuppgifterna inte uppfyller de villkor för representativitet som krävs för att de ska kunna användas som utgångspunkt för extrapolering.

— Handlandet har preskriberats enligt artikel 3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995. ⁽³⁾ Konungariket Spanien anser slutligen att underrättelsen till de spanska myndigheterna om att det förelåg oegentligheter (vilken lämnades i juli 2004, medan den till största delen rörde fall där oegentligheter hade begåtts åren 1997–1999) innebär att oegentligheterna har preskriberats, med tillämpning av fyraårsfristen enligt artikel 3 i förordning nr 2988/95.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 vad gäller samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 374, s. 1).

⁽²⁾ REG 2000, s. I-2415.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1).

Talan väckt den 30 mars 2010 — Ben Ri Electrónica mot harmoniseringsbyrån — Sacopa (LT LIGHT-THECNO)

(Mål T-143/10)

(2010/C 134/78)

Ansökan är avfattad på spanska

Parter

Sökande: Ben Ri Electrónica, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten A. Alejos Cutuli)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart i förfarandet vid överklagandenämnden: Sacopa, SAU (Sant Jaume de Llierca, Girona, Spanien)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd och avslå ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 4 520 193.

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sacopa, S.A.U.

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande ordelementet LT (registreringsansökan nr 4 520 193) för varor i klasserna 7, 9 och 11.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det gemenskapsfigurmärke (nr 13 375) och de spanska figurmärken (nr 1 719 729 och nr 1 719 730) som är sammansatta av juxtapositionen av ett "L" och ett "T" vilken förekommer ovanför en cirkel, för varorna 9 och 11.

Invändningsenhetens beslut: Delvis avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av det angripna beslutet och avslag på invändningen.

Grunder: Felaktig tolkning av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken.

Talan väckt den 29 mars 2010 — Space Beach Club mot harmoniseringsbyrån — Flores Gómez (SpS space of sound)

(Mål T-144/10)

(2010/C 134/79)

Ansökan är avfattad på spanska

Parter

Sökande: Space Beach Club SA (San Jorge (Ibiza), Spanien) (ombud: advokaten A. Alejos Cutuli)

Motpart vid överklagandenämnden: Miguel Ángel Flores Gómez (Madrid, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd och avslå ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 5683693,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Miguel Ángel Flores Gómez.

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande ordelementet "SPS space of sound" (registreringsansökan nr 5 683 693) för varor och tjänster i klasserna 9, 35 och 41.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Spanska figurmärken innehållande ordelementet SPACE (nr 2 021 783, nr 2 610 677, nr 2 644 838, nr 2 644 839, nr 2 654 511, nr 2 694 428, nr 2 583 870, nr 3 175 742 och nr 4 529 814) för varor och tjänster i klasserna 9, 35 och 41.

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Felaktig tolkning av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken.
